

За оўкорытелное.

Чрэзъ настоўшаго ѿраза оўкоракаме пріятелите,
понéже ся лéніле приличніите на држеството, йли ся
показале лажбни на бѣцателнійтѣ, йли забрақиле на
прéждніите пріятелства, й не любатъ ёныя, който ги
любатъ. . Тогда предислóвиме отъ ѿдивленія, й не-
дохмѣнія, й пѣтаме нашего пріятеля: кой са причи-
ныте, който го подка́ниле, да забра́ве пріятелите си.

Забракытелный пріятелю!

“О мнобо! премнобо време преминало! отъ когато
не пріахъ посланіето вы: далі си ны забрақил? да
неси измѣніл? далі не си забрақил толико, й толико
добрины, който ти стрѣкахъ? знай прбче кблко, й
каквбто речешъ, почерниха почеста ти, й ѿраза ти:
но пріиди въ себеси, й покажи дѣломъ какъ си про-
мѣніл? мысалта си, за да быда, й слѣдователно.

Сердечный

Твой дрѣгъ.

Бож. Раі.

Отвѣтъ.

Дрѣже моі!

Нито самъ забрақел, нито промѣніл моата
мысль, както ми писбашъ. Но временніите бѣстол-
телства ма понѣдиха, тслико време да не ти ўспиша,
Не нито подобавашъ да ты ся стбри, молчаніето ми
като хѣла, бѣзъ да дѣва слышаніе на нѣколко человѣ-
ченца, й да оўкоракаве вѣшице пріятели; защѣто азъ